

Księga Liczb

Rozdział 13

1. Odezwał się znowu Pan do Mojżesza tymi słowami: 2. Poślij ludzi, aby zbadali kraj Kanaan, który chcę dać synom Izraela. Wyślcie po jednym z każdego pokolenia ich przodków, tych wszystkich, którzy są w nich książętami. 3. Wysłał ich więc Mojżesz zgodnie z rozkazem Pana z pustyni Paran, a byli ci mężowie wodzami Izraelitów. 4. A oto ich imiona: Z pokolenia Rubena Szammua, syn Zakkura; 5. z pokolenia Symeona Szafat, syn Choriego; 6. z pokolenia Judy Kaleb, syn Jefunnego; 7. z pokolenia Issachara Jigeal, syn Józefa; 8. z pokolenia Efraima Ozeasz, syn Nuna; 9. z pokolenia Beniamina Palti, syn Rafu; 10. z pokolenia Zabulona Gaddiel, syn Sodiego; 11. z pokolenia Józefa: z pokolenia Manasses Gaddi, syn Susiego; 12. z pokolenia Dana Ammiel, syn Gemalliego; 13. z pokolenia Asera Setur, syn Miszaela; 14. z pokolenia Neftalego Nachbi, syn Wafsiego; 15. z pokolenia Gada Geuel, syn Makiego. 16. Oto imiona mężów, których Mojżesz posłał celem rozpoznania kraju. Ozeaszowi, synowi Nuna, dał później Mojżesz imię Jozue. 17. Mojżesz posłał ich celem zbadania ziemi Kanaan, mówiąc: Idźcie przez Negeb, a następnie wstąpcie na góry. 18. Zobaczcie, jaki jest kraj, a mianowicie jaki lud w nim mieszka, czy jest silny czy też słaby, czy jest liczny, czy też jest go mało. 19. Jaki jest kraj, w którym on mieszka: dobry czy zły, i jakie miasta, w których on mieszka: obronne czy bez murów? 20. Dalej, jaka jest ziemia: urodzajna czy nie, zalesiona czy bez drzew? Bądźcie odważni i przynieście coś z owoców tej ziemi. A był to właśnie czas dojrzewania winogron. 21. Wyruszyli więc i badali kraj od pustyni Sin aż do Rechob, u Wejścia do Chamat. 22. Ciągnęli przez Negeb i przybyli do Hebronu, gdzie przebywali Achiman, Szeszaj i Talmaj – Anakici. Hebron został zbudowany siedem lat wcześniej niż Soan w Egipcie. 23. Przybyli aż do doliny Eszkol. Tam odcięli gałąź krzewu winnego razem z winogronami i ponieśli ją we dwóch na drągu; do tego [zabrali] jeszcze nieco jabłek granatu i fig. 24. Miejsce to nazwano doliną Eszkol ze względu na winogrona, które tam Izraelici odcięli. 25. Po czterdziestu dniach wrócili z rozpoznania kraju. 26. Przyszli na pustynię Paran do Kadesz i stanęli przed Mojżeszem i Aaronem oraz przed całą społecznością Izraelitów, złożyli przed nimi sprawozdanie oraz pokazali owoce kraju. 27. I tak im opowiedzieli: Udaliśmy się do kraju, do którego nas posłałeś. Jest to kraj rzeczywiście opływający w mleko i miód, a oto jego owoce. 28. Jednakże lud, który w nim mieszka, jest silny, a miasta są obwarowane i bardzo wielkie. Widzieliśmy tam również Anakitów. 29. Amalekici zajmują okolice Negebu; w górach mieszkają Chittyci, Jebusyci i Amoryci, Kananejczycy wreszcie mieszkają nad morzem i nad brzegami Jordanu. 30. Wtedy próbował Kaleb uspokoić lud, [który zaczął się burzyć] przeciw Mojżeszowi, i rzekł: Trzeba ruszyć i zdobyć kraj – na pewno zdołamy go zająć. 31. Lecz mężowie, którzy razem z nim byli, rzekli: Nie możemy wyruszyć przeciw temu ludowi, bo jest silniejszy od nas. 32. I rozgłaszali złe wiadomości o kraju, który zbadali, mówiąc do Izraelitów: Kraj, który przeszliśmy, aby go zbadać, jest krajem, który pożera swoich mieszkańców. Wszyscy zaś ludzie, których

tam widzieliśmy, są wysokiego wzrostu. **33.** Widzieliśmy tam nawet olbrzymów – Anakici pochodzą od olbrzymów – a w porównaniu z nimi wydaliśmy się sobie jak szarańcza i takimi byliśmy w ich oczach.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.